

BÜYÜK AZILARIN KÖK VE KANAL SAYILARI

Prof. Dr. Gündüz BAYIRLI (☆)

Alt ve üst büyük azı dişlerinin kaç kökü kaç kanalı var diye sorulduğunda, genellikle üstte yanak tarafında iki, damak tarafında bir kök ve her birinde birer kanal; altta, mezial ve distalde birer kök; mezial kökte iki, distal kökte bir kanal olduğu, şeklinde cevap verilir. Gerçekten bu cevap doğrudur; çünkü bugüne kadar birçok Endodontist'ler tarafından çıkarılan kitaplarda bu bilgiler vardır (1-6).

Alt ve üst büyük azıların kök ve kanal sayıları çoğulukla, yukarıdaki rakamlara uymakla beraber, değişik araştırmacılar hiç de küçümsenmeyecek çoklukta, bu normal sayıların değişebildiği dişler gördüklerini bildirmişlerdir.

(☆) *i.Ü.Dişhekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı Başkanı.*

	Kanal Sayısı	Yüzde
Üst birinci ve ikinci büyük azilar	3	46
	5	54
Alt birinci ve ikinci büyük azilar	2	20
	3	76
	4	4

Tablo 1: Büyük azılarda kanal sayısı ve yüzdeleri (Hess) (7)

Hess, 1925, pulpa anatomisi ve kök kanalları konusunda, ilk olarak geniş araştırma yapan bir araştıracıdır (7). Hess, 512 adet alt birinci ve ikinci büyük azi dişlerinin, "Vulcanite" modellerini elde ederek incelemiştir. Araştıracı, bu dişlerde % 0,3 tek kanal, % 17,7 iki kanal, % 78 üç kanal, % 40 oranında da dört kanal olduğunu bildirmiştir. Hess ayrıca, alt büyük azılardaki mezial kanalların, birinden diğerine yatay yönde uzanan ince yan dallarıla birbiriyle ilişkili olduklarını da açıklamıştır (Tablo 1)(7).

Daha sonra, 1945, pulpa anatomisi üzerinde incelemeler yapan Davis, özellikle foramen apakale üzerinde durmuştur (8).

Davis, 1945'de, kök kanalının üç kısımdaki ramifikasyonlarını şöyle açıklıyordu (8): Her dişte, kök kanalı henüz oluşumunu tamamlarken, sürmesi tamamlanmadan, önce genellikte, bir tek foramen apikale vardır. Halbuki yan kanallar, kök gelişimi tamamlanmadan da olabilirler. Gelişmekte olan bu dişin kök ucundaki geniş delikten birçok arter ve venler girer ve çıkarlar. Diş sürmesini tamamlayıp, normal oklüzyonda yerini aldığında, kök ucundaki sement ve dentin yapımı, hızlanır. Her damar grubunun çeperinde sement olusarak birçok küçük foraminalar, yapar. Davis, "Operative Dentistry" kitabında, sadece kök ucundaki apikal delta ve foraminaları gösteren 42 adet fotoğrafı da bulgularını açıklamıştır (8).

Coolidge, 1946; Boyle, 1949; yazdıkları diş patolojisi kitaplarında, tümüyle Hess'in bulgularını esas olarak kabul etmişlerdir (9,10).

Nespoulous ve Carlier, 1954 de, Chompret serisinde çikan "Dentisterie Operatoire" kitabında, alt birinci büyük azının kökleri hakkında bilgi verirken, iki kökü, mesialde iki distalde bir olmak üzere üç kanalı var demektedirler(11).

Yukarıda da belirtildiği gibi bugüne kadar yazılan Endodonti kitaplarında bu esas bilgiler tekrar edilmektedir. Fakat gerek tek tek olgu takdimleri halinde, gerekse birçok dişlerin pulpa boşluklarının incelenmesi sonucu elde edilen bulguların yayımlanması şeklinde neşredilen yazıarda, normalden pek çok sapmalar olduğu dikkatimizi çekti. Bu değişik oluşumları anlatabilmek amacıyla, bu makale hazırlanmıştır.

Konuyu daha iyi anlayabilmek için alt büyük azıları ayrı üst büyük azıları ayrı olarak incelemek gereklidir.

ALT BÜYÜK AZILAR

Alt büyük azıların kök sayılarında ve kanal sayılarında değişiklikler görülebilmektedir. Dört kanallı alt büyük azıların oranı % 5-30 arasında değişmektedir (Tablo:2). Ayrıca, kök ve kanal sayısı normal olduğu halde, kanalların seyri değişik olabilmektedir. En değişik olarak dikkati çeken "C-Shaped canal" C şeklinde kanal, Cooke ve Cox tarafından 1979 da bildirilmiştir (12). C şeklinde olan iki kanalda, pulpa odasındaki kanal ağızları ayrı degildir, tek bir giriş vardır. Kanal pulpa odasının tabanından önce bukal yöne sonra distale doğru gider ve linguale döner. Bu iki kanal ya kök ucunda tam tek bir kanal olur veya C şeklinde seyredip ayrı ayrı sonlanırlar. C şeklinde olan kanal "Ribbon" kurdela şeklindedir. Tek tek iki kanal bellidir, fakat arada birçok ince kanalla da birleşmiştir (12).

Sene	Araştıracılar	Model	Tüm diş sayısı	Diş sayısı	Dört kanallı büyük azilar Yüzde
1971	Skidmore ve Bjorndal (Yalnız alt birinci büyük azilar)	In Vitro	45	13	29.8.
1972	Pineda ve Kuttler (Alt birinci ve ikinci büyük azilar)	In Vitro Alt birinci büyük azilar	300	71	27.0
1973	Green (Alt birinci ve ikinci büyük azilar)	In Vivo In Vitro Alt ikinci büyük azilar	300	17	5.6
1982	Hartwell ve Bellizzi (Alt birinci ve ikinci büyük azilar)	In Vivo	2162	320	25.4

Tablo 2: Dört Kanallı Alt Büyük Azilar

Yukarıda açıklandığı gibi Hess, 1925 de, 512 adet alt birinci ve ikinci büyük aşı dişlerini, "Vulcanite" modellemini elde ederek incelemiştir. Hess, bu dişlerde % 4.0 oranında dört kanal olduğunu, bildirmiştir (7).

Skidmore ve Bjorndal, 1971 de, 45 adet çekilmiş alt büyük azzının polyester modellerini elde ederek, kök kanallarını incelemiştir (13). Araştıracılar dişlerin 44'ünde (% 97.8) iki kök, birinde (% 2.2) üç kök bulmuşlardır. Üç dişte (% 6.7) iki kök kanalı, 29 dişte (% 64.4) üç kök kanalı, on üç dişte (% 28.9) dört kök kanalı olduğunu izlemiştir (13).

Skidmore ve Björndal ayrıca, kanalların seyrini de incelemişlerdir (13). Dişlerin % 59.5 unda mezial kanallar kök ucuna kadar ayrı ayrı görülmüş, % 40.5 unda mezial kanallar birbirlerine doğru kavrilarak apikal üçte birde birleşip, tek foramenle sonlanmıştır.

İki kanallı distal köklerin % 38,5 unda, kanlar kök boyunca ayrı kalmış, geri kalan % 61,5 unda kök ucuna doğru birleşerek tek foramenle sonlanmıştır (13).

Stroner ve arkadaşları, 1984, bir alt birinci büyük azının üç kökü, beş adet kök kanalı olduğunu, bildirmiştir (14). Kanallardan ikisinin mezial kökte, ikisinin disto bukal kökte, birinin de disto lingual kökte bulunduğu, açıklamışlardır (14).

Vertucci, 1984; 2400 insan sürekli dişini incelemiştir (15). Çekilmiş dişlerin pulpa boşluklarına hematoksilen enjekte ederek, kanallar ve yan dallar araştırılmıştır. Alt ve üst büyük azılarda çeşitli yan kanalların bulunduğu, açıklanmıştır. Vertucci, başarısız endodontik tedavinin, bu yan kanallar nedeniyle olduğunun düşünülmesi gerektiğinden bahseder (15).

Vertucci, 1984, bu araştırmasında 100 alt birinci büyük azının % 30'unda, 100 alt ikinci büyük azının da % 8'inde 4 kanal bulmuştur (25).

Weine, 1982, bir alt birinci büyük azının mezial kökünde üç kanal bulmuş ve bunları doldurmuştur (16).

Wells ve Bernier, 1984, değişik kanal yapısı gösteren alt ikinci küçük azıyı, bildirmiştir (17). Bu dişin mezial kökünde yalnız bir kanal distal kökünde, ayrı iki kanal görülmüş, bu iki kanalın bir tek foramen apikale ile sonlandığı, açıklanmıştır (17).

Rabie, 1985, bir alt ikinci büyük azidakı üç kanaldan meziobukal ve distal kanalların, kök ucuna 3mm uzaklıkta birleşerek tek bir kanal halini aldılarını bildirmiştir (18).

Fabra-Campos, 1985, kök kanalı tedavisi yapılan 145 alt birinci büyük azıyı radyograflerle incelemiştir (19). Araştırmacı, dişlerin 73 (% 50.3) unde üç kanal (iki mesial bir distalde) 69 (% 47.6) unda dört kanal (iki mezial iki distalde), 3 (% 2.07) unde beş kanal bulmuştur (19).

Barnett, 1986, alt birinci büyük azıda "C-şeklinde" kanal bildirmiştir (20). Araştırcı pulpa odasının tabanında 2 kanal girişi görmüş, bunlardan birisi mezio-lingual kanalın normalde bulunması gereken giriş yerine kadar uzanan bir delik halinde olduğunu bildirmiştir. Bu ikinci giriş yarığı, C şeklindeki kanalın ağzıdır. Barnett, mesio-bukal ve distal kanalların aradan birleşerek C şeklindeki kanalı yaptığıni belirtiyor. Kanalları genişletip dolduruktan sonra, bu iki kanalın kök ucundan 2mm uzaklıkta birbirlerinden tamamen ayrıldıklarını, radyografide gördüğünü açıklamaktadır (20).

Quäkenbush, 1986, bir hastada, alt sağ ve sol birinci büyük azıların üç köklü olduğunu bildirmiştir (20). Her iki diş çektikten sonra yaptığı incelemede, distal köklerinin içinde üçer kanal bulunduğu, radyograflerle tesbit etmiştir (21).

Friedman ve arkadaşları, 1986, bir alt birinci büyük azıda beş adet kök kanalı olduğunu bildirmiştir (22). Araştırcılar bu dişin mesial kökünde iki kanal, distalde ise her birinde bir kanal olan üç kök bulunduğu, açıklamışlardır (22).

Stone ve Stroner, 1981, bir yıl içinde çekilmiş 500 büyük azının köklerini ve kök kanallarını incelemiştir (23), Üst büyük azıların palatal köklerinde % 2 den az oranda, bir esas kanaldan daha fazla kanal olduğunu görmüşlerdir. Bunların içinde bazlarının iki tane palatal kökü bulduğunu da bildirmiştir (23).

Stone ve Stroner, tek palatal kökünde iki girişi, iki kanalı, iki foraminası olan dişler olduğunu açıklamışlardır (23). Bazı üst büyük azılarda iki ayrı palatal kökün her birinin içinde bir giriş bir kanal bir foramen görülmüştür. Bazlarında ise, bir kök bir kanal girişi, ikiye ayrılmış kanal ve iki foramen vardır.

ÜST BÜYÜK AZILAR

Üst büyük azılarda yapılan incelemelerde, özellikle palatal köklerde gerek kök sayısında gerekse kanal sayısında artma gözlenmiştir. Çeşitli araştırmacılar tarafından yapılan çalışmalarında, dört kanallı üst büyük azıların oranının % 16-69 arasında değiştiği bildirilmiştir (Tablo 3).

Diamond, 1952, diş anomalileri bahsinde iki adet üst birinci büyük azıda ikişer tane palatal kök gördüğünü bildirmiştir (24). Araştırmacı, bu köklerin birbirleriyle tamamen ayrı olduğunu, görmüştür (9).

Weine ve arkadaşları, 1969, 208 adet üst birinci büyük azının çekildikten sonra mesio bukal köklerini buco-lingual yönde seri halde keserek kanalların dallanmasını incelemişler (28). 101 (% 48.5) dişte bir kanal, 78 (% 37.5) dişte tek bir foramen apikale ile sonlanan iki kanal, 29 (% 14.0) dişte de ayrı iki foramen apikale ile sonlanan iki kanal olduğunu görmüşlerdir (25).

Thews ve arkadaşları, 1979, iki adet üst birinci büyük azıda ikişer adet palatal kök olduğunu ve bu köklerin birbirlerinden ayrı bulunduğuunu bildirmiştir (26).

Harris, 1980, üst birinci büyük azının palatal kökünde ayrı ayrı iki kanal gördüğünü bildirmiştir (27).

Cecil ve arkadaşları, 1982, beş kanlı bir üst birinci büyük azı olgusu neşretmişlerdir. Mesio bukal ve palatal köklerin içinde ikişer kanal olduğunu bildirmiştir. Palatal kökte bir giriş iki kanal ve bir foramen görmüşlerdir (28).

Sene	Araştıracılar	Model	Tüm diş sayısı	Dört kanallı büyük azilar	
				Diş sayısı	Yüzde
1969	Weine ve Ark. (Üst birinci büyük azının mezio-bukal kökü)	İn Vitro	208	107	51.5
1972	Pineda ve Kuttler (Üst birinci ve ikinci büyük azilar).	İn Vitro	262	159	60.7
		1. büyük azilar	294	104	35.4
1973	Pineda (Üst birinci büyük azının mezio-bukal kökü)	İn Vitro	245	133	54.3
1973	Green (Üst birinci ikinci büyük aziların meziobukal kökleri)	İn Vitro	100	36	36.0
1973	Seidberg ve Ark. (Üst birinci büyük azının meziobukal kökleri)	İn Vitro	100	62	62.0
		İn Vivo	201	67	33.3
1974	Pomeranz ve Fishelberg Üst birinci ve ikinci büyük azilar. Üst birinci büyük azilar. Üst ikinci büyük azilar.	İn Vitro	100	69	69.0
		İn Vivo	71	20	28.2
		İn Vivo	29	11	38.0
1982	Hartwell ve Bellizzi	İn Vivo	714	117	16.4

TABLO 3: DÖRT KANALLI ÜST BÜYÜK AZILAR

Yukarıda da belirtildiği gibi dişlerin kök ve kök kanalı sayıları konusunda Hess'in 1925 de yaptığı geniş kapsamlı araştırmadan sonra (Tablo 1) çok sayıda olmamakla beraber, bazı araştırmacılar da birçok dişleri incelemişlerdir. (Tablo: 2, 3). İncelenen diş sayısının en çok olduğu araştırma Hartwell ve Bellizzi tarafından yapılmıştır (Tablo: 4, 5)(29). Literatürde değişik kök veya kök kanalı sayısı olduğunu bildiren yazılar, daha çok tek tek olgu takdimle-ridir.

Dişler	Sayı	Tek kanal- lı azı		İki kanal- lı azı		Üç kanal- lı azı		dört kanal- lı azı		beş kanal- lı azı	
		Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Üst birinci büyük azı	538	0	0	3	5	434	80.7	100	18.6	1	2
Üst ikinci büyük azı	176	1	6	14	8.0	144	81.8	17	9.6	0	0
Total	714	1	1	7	2.4	578	81.0	117	16.4	1	1

TABLO 4: ENDODONTİK TEVADİ YAPILAN ÜST BÜYÜK AZILARIN İN VİVO KÖK KANALLARININ SAYISI (Hartwell ve Bellizzi)

Dişler	Sayı	Tek kanal- lı azilar		İki kanal- lı azilar		Üç kanal- lı azilar		dört kanal- lı azilar	
		Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Alt birinci büyük azı	846	0	0	1	1	584	64.8	297	35.1
Alt ikinci büyük azı	416	4	1.0	17	4.1	372	89.4	23	5.5
Total	1262	4	3	18	1.4	920	72.9	320	25.4

TABLO 5: ENDODONTİK TEDAVİ YAPILAN ALT BÜYÜK AZILARIN İN VİVO KÖK KANALLARININ SAYISI (Hartwell ve Bellizzi)

Sonuç:

Endodontik tedavinin başarılı olabilmesi için kök kanallarının tamamen doldurulması gereklidir. Bunun için de, dişlerin tüm kanalları dikkatlice bulunmalıdır. *In vivo* çalışmalarla, bu konuda bizim en büyük yardımımız radyograflardır. Röntgen tübü, ilgili dişin 20° mezialinden veya distalinden verilerek radyografi alındığında, kök kanallarının superpozisyonu önlenebilir.

Tablolardan anlaşılabileceği gibi değişik oranlarda, dört kanallı ve beş kanallı alt ve üst büyük azıların bulunduğu, bildirilmiştir. Ayrıca, "C şeklinde" kanallı alt büyük azılar da vardır. Özellikle büyük azıların kök kanallı tedavilerinde, bu olasılıklar daima hatırlanmalıdır.

ÖZET

Bu yazıda, alt ve üst büyük azıların, kökleri ve kök kanallarının sayısı konusunda geniş bir literatür incelemesi yapılarak, bir sonuca varılmak istenmiştir.

Alt ve üst büyük azıların incelenmesi için birçok dişleri kapsamına alan araştırmalar yapıldığı gibi, tek tek olgu takdimleri de yapılmıştır. Bu yazıların incelemesi sonucunda, dört kanallı pek çok büyük azının var olduğu; hatta az da olsa beş kanallı büyük azıların da bulunabileceği, anlaşılmıştır. Dişhekimlerinin bu konuda dikkatli olmaları; özellikle radyograflerde kök kanallarını iyi incelemelerinin gereği, vurgulanmıştır.

SUMMARY

A number of studies have investigated the mandibular and maxillary root canal systems. Recent studies on canal configuration have greatly clarified the number and type of canal system present. The mandibular first molar may have one or two distal canals.

Maxillary molars exhibit variation, in the canal morphology of the palatal root. Systems may occur in which a single palatal root contain two separate orifices, two separate

canals, ant two separate foramina. Other maxil ary molars may have two separate palatal roots, each with one orifice, one canal, and one foramen, Another Variation is one palatal root one orifice, a bifurcated canal, and two foramina.

K A Y N A K L A R

- 1- Bayırlı, G.: Endodontik Tedavi, Taş Matbaası, İstanbul, 1985.
- 2- Cohen, S. and Burns, R.C.: Pathways of the pulp, The C. V. Mosby Company, St. Louis, 1976.
- 3- Grossman, L.I.: Endodontic practice, 7 th Ed, Lea and Febiger, Philadelphia, 1970.
- 4- Cürkan, S.İ., Bayırlı, G.Ş., Sandallı, P.: Diş hastalıkları ve Konservatif Diş Tedavisi, BOZOK Matbaası, İstanbul, 1972.
- 5- Ingle, J.I. and Beveridge, E.E.: Endodontics, 2 nd Ed, and Febiger, Philadelphia, 1976.
- 6- Nicholls, E.: Endodontics, John Wright and sons Ltd, Bristol, 1967.
- 7- Hess, W.: The Anatomy of the root canals of the teeth of the permanent dentition London, Johh Bale, Sons and Denielsson Ltd, P.22, 1925.
- 8- Davis, W.C.: Operative dentistry, 5 th Ed. The C.V. Mosby Company, St. Louis, 1945, pp: 295-320.
- 9- Coolidge, E.D.: Clinical pathology and treatment of the dental pulp and periodontal tissues, 2 nd Ed, Lea and Febiger, Philadelphia, 1946. pp: 117-126.
- 10- Boyle, P.E.: Histopathology of the teeth and their surrounding structures, by Rudolf Kronfeld, Lea and Febiger, Philadelphia, 1949. pp: 225-233.
- 11- Nespoulous, P. Caslier. C.: La pratique Stomatologique, IV, Dentisterie Operataire, Deuxieme Ed, Messon Et Cie, Paris, 1954. pp: 52-53.

- 12- Cooke, H.G., Cox, F.L.: C-shaped canal configurations in mandibular molars, J Am Dent Assoc, 99: 836-839, 1979.
- 13- Skidmore, A.E., Bjorndal, A.M.: Root canal morphology of the human mandibular first molar, Oral Surg, 32: 769-778, 1971.
- 14- Strener, W.F., Remeikis, N.A., Carr, G.B.: Mandibular First molar with three distal canals, Oral Surg, 57, 554, 1984.
- 15- Vertucci, F.J.: Root canal anatomy of the human permanent teeth, Oral Surg, 58, 589-599, 1984.
- 16- Weine, F.S.: Case report. Three canals in the mesial root of a mandibular first molar, J. Endod. 8: 517, 1982.
- 17- Wells, D.W., and Bernier, W.E.: A single mesial canal and two distal canals in a mandibular second molar, J. Endod. 10: 400-403, 1984.
- 18- Rabie, G.: Mandibular molar with merging mesiobuccal and distal root canals, Endod Dent Traumatol, 1: 191, 1985.
- 19- Fabra-Campos, H.: Unusual root canal anatomy of mandibular first molars, J. Endod. 11: 2568, 1985.
- 20- Barnett, F.: Mandibular molar with C-Shaped canal, Endod Dent Traumatol, 2: 79-81, 1986.
- 21- Quackenbush, L.: Mandibular molar with three distal root canals, Endod Dent Traumatol, 2: 48, 1986.
- 22- Friedman, S., Moshonev, D., Stabholz, A.: Five root canals in a mandibular first molar, Endod. Dent Traumatol, 2: 226, 1986.
- 23- Stone, L.H., Swener, W.F.: Maxillary Molars demonstrating more than one palatal root canal, Oral Surg, 51: 649, 1981.
- 24- Diamond, M.: Dental Anatomy, including anatomy of the head and neck, ed 3. New York, Macmillan Co. 1952, pp: 203-205.
- 25- Weine, F.S., Healey, H.J., Gerstein, H., Evanson, L.: Canal configuration in the mesiobuccal root of the maxillary first molar and its endodontic significance, Oral Surg. 28: 419-425, 1969.

- 26- Thews, M.E., Kemp, W.B., Jones, C.R.: Aberrations in palatal root and root canal morphology of two maxillary first molars, J. Endod., 5: 94-96, 1979.
 - 27- Harris, W.: Unusual root canal anatomy in a maxillary molar, J. Endod., 6: 573-575, 1980.
 - 28- Cecic, P., Hartwell, G., Bellizzi, R.: The multiple root canal system in the maxillary first molar: a case report J. Endod., 8: 113-115, 1982.
 - 29- Hartwell, G., and Bellizzi, R.: Clinical investigation of in vivo endodontically treated mandibular and maxillary molars, J. Endod., 8: 555-557, 1982.

1. 1990. *Almanac of the World*, 1990-1991. London.

en el que se establece la función de los órganos y sistemas del organismo. La actividad de los órganos y sistemas es regulada por el sistema nervioso central, que recibe información de los órganos y sistemas periféricos y los integra en un todo funcional. Los órganos y sistemas periféricos incluyen el sistema nervioso somático, el sistema nervioso autónomo y el sistema endocrino. El sistema nervioso somático es el que controla las actividades voluntarias y reflejas. El sistema nervioso autónomo controla las actividades involuntarias y reflejas. El sistema endocrino controla las actividades de los órganos y sistemas a través de las hormonas.

and others, as a result of which, after the first few days of August, Mr. G. C. D. was compelled to leave his residence at New Haven.